

πραγμάτων επιδεκτικῶν συμπίεσεως πρὸς κατάληψιν ὀλιγοτέρου χώρου) Κέρκ.: *Ἐγὼ σοῦ δάνεισα ἕνα μονιζούρι κριθάρι πηλοχτιστό, τί μοῦ τὸ δίνεις ἀνεμικό;* 5) Ὁ μὴ ὑφιστάμενος εἰς τὴν πραγματικότητα, ἀνύπαρκτος Κρήτ.: *Πρόβατα ἀνεμικά* (ὠρισμένος ἀριθμὸς προβάτων, τῶν ὁποίων τὸ προῖον ἐν τῇ κατ' ἀναλογίαν διανομῇ μεταξὺ τῶν συνεταριζομένων ιδιοκτητῶν αἰγοπροβάτων λαμβάνει ὁ ὑπάλληλος τοῦ τυροκομείου ὡς ἀμοιβὴν χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ ἔχη εἰς τὸν συνεταρισμὸν ἰδικά του πρόβατα). β) Ὁ ἐκ τοῦ μηδενὸς προερχόμενος Κρήτ.: *Τυρὶ ἀνεμικό* (τὸ προῖον τῶν ἀνεμικῶν προβάτων, περὶ ὧν ἰδ. ἀνωτ.).

Β) Οὐσ. 1) Ἀρσ. καὶ θηλ. ἡ τοῦ ἀνέμου βιαία πνοή, θύελλα, λαίλαψ, καταιγὶς Κάρπ. Κρήτ. Κύθηρ. Κύπρ. Μακεδ. (Καταφύγ. κ. ἀ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) — ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ.² 169 Τάφ.² 46 — Λεξ. Βλαστ.: *Ἐπῆρεν ἀνεμικὸν καὶ ἐξεπάτωσεν τὰ σπαρατὰ Κάρπ. Πολλὴ ἀνεμικὴ σήμερα Κύθηρ. Ἐκόδευγε νὰ μᾶσε πνίξῃ τὸ χιόνι κ' ἡ ἀνεμικὴ Ἀπύρανθ. Φόβος καὶ τρόμος ἦτονε ἡ ἀνεμικὴ ποῦ 'καμεν ἐχτές, ἐκόδευγε νὰ πάσῃ τὸ γόσμο αὐτόθ. Εἶντα σκόνην σήκωσεν τούτῃ ἡ ἀνεμιτιά!* Κύπρ. || Ποιήμ.

Κ' ἐσὺ ποῦ δὲ φοβάσαι 'ς τὸ πέλαο τῆς ζωῆς
τῇ λύσσα τοῦ κυμάτου καὶ τῆς ἀνεμικῆς,
καλοκυβερνημένο, γερὸ καράβι ἐσὺ

ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ.² ἐνθ' ἀν.

Εἶναι κάποιοι χαλασοὶ | σὲ κάποιες χώρες ὄρες
δίχως ἀστρατόβροτα | κι ἀνεμικὲς καὶ μπόρες

ΚΠαλαμ. Τάφ. ἐνθ' ἀν. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Θυσ. Ἀβραάμ στ. 67 (ἐκδ. ÉLeGrand Biblioth. 1,228): *καημένο σπῖτι τοῦ Ἀβραάμ, τίς σοῦ δώκε κατάρα | καὶ ποῖον σκότος σ' εὔρηκεν, ἀνεμικὴ κι ἀντάρρα;* Συνών. *ἀερισκὸ 2 β, ἀνακύλισι 2, ἀνεμιά, ἀνεμοβολή, ἀνεμογάζου 2, ἀνεμόγυρος 1, ἀνεμοδοῦρα 5, ἀνεμοδοῦρι 2, ἀνεμοζάλη 1, ἀνεμομπορμπούλα, ἀνεμοξούρι, ἀνεμοξουριά, ἀνεμοροριπή, ἀνεμούρα, ἀνεμοροροῦφουλας, ἀνεμοσίφουννας, ἀνεμοσουρά, ἀνεμοσοῦσουρο, ἀνεμοστρόβιλος, ἀνεμόστροφος, ἀνεμοτάραξι, ἀνεμοταραχή.* 2) Συνήθως κατὰ πληθ. θηλ. καὶ οὐδ., τὰ ἐν τῇ δίνῃ τοῦ ἀνέμου, τῷ ἀνεμοστροβίλῳ ἐνοικοῦντα δαιμόνια (τὰ προκαλοῦντα ὡς πιστεύεται τὴν λαίλαπα) Ἡπ. (Ζαγόρ. κ. ἀ.) Κάρπ. Μακεδ. (Κοζ. Σιάτ. κ. ἀ.) Πελοπ. (Βούρβουρ.) κ. ἀ. — ΙΓρυπάρ. Σκαραβ. 55 — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Ποιήμ.

Τοὺς πλανταγμένους νεοὺς γελοῦνε τ' ἀερικά, τ' ἀνεμικά
ΙΓρυπάρ. ἐνθ' ἀν. Συνών. *ἀερισκὸ 3, ἀνεμογάζου 1.*

β) Πληθ. θηλ., δαίμονες κακοποιοὶ ἐπιδημοῦσαι ἰδίᾳ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Μαρτίου Μακεδ. (Γρεβεν.) 3) Οὐδ., ἐρυσίπελας (προερχόμενον κατὰ τὴν λαϊκὴν ἀντίληψιν ἐξ ἐπηρείας τῶν ἀνεμικῶν δαιμονίων) Ἀθῆν. Μακεδ. (Καταφύγ. Σισάν.) Πελοπ. (Ξηροχώρ.) Στερελλ. (Ἀγρίν.) κ. ἀ. — Λεξ. Λίν. Συνών. *ἀγαθὸ 3, ἀερισκὸ 4 ζ, ἀνεμοπύρι, ἀνεμοπύρωμα, πυρὸ.*

4) Οὐδ., ἀπόστημα πυῶδες Ἡπ.(Παραμυθ.) 5) Οὐδ., πόνος τῆς κεφαλῆς συνήθως μὲ συνάχι Ἡπ. (Κούρεντ.) Συνών. *πονοκέφαλος ἢ κεφαλόπονος.* 6) Οὐδ. πληθ., ρευματισμοὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Σάντ.): *Ἀσ' ὁ ἀνεμικά 'κ' ἐπορῶ νὰ λαταρίζω* (δὲν ἤμπορῶ νὰ κινουῦμαι) Κοτύωρ. Συνών. *ἀνεμος, ρευματισμοί.*

άνεμισμα τό, (Ι) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Κεφαλλ. Κρήτ. Παξ. κ. ἀ. — Λεξ. Βλαστ. *ἀνέμισμαν* Κύπρ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) *ἄνέμισμαν* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνεμίζω* (Ι).

1) Τὸ ἀνεμίζειν τὸ παράγειν ριπὰς ἀνέμου Πόντ.

(Τραπ.) 2) Καθαρισμὸς δημητριακῶν καρπῶν ἀπὸ τὰ ἄχυρα, λίχνισμα Κύπρ. — Λεξ. Βλαστ.: *Τὸ ἀνέμισμάν μου ἐβάσταξεν ὄγρὸ ἡμέρες* Κύπρ. 3) Κίνησις, κυματισμὸς Θράκ. (Ἀδριανούπ.) 4) Τὸ νὰ διαισθάνεται ἢ νὰ προαισθάνεται τις κατὰ Κρήτ. 5) Τὸ νὰ πέρδεταί τις ὑποκώφως, ἄνευ κρότου Πόντ. (Κερασ. Τραπ.)

άνεμισμα τό, (ΙΙ), Κρήτ. Μήλ. Ναύστ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνεμίζω* (ΙΙ).

Περιστροφὴ, κίνησις τῆς ἀνέμης πρὸς ἐκτύλιξιν τοῦ ἐπ' αὐτῆς νήματος.

άνεμιστὰ ἐπίρρ. ΚΠασαγιάνν. Μοσκ. 117

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀνεμιστός*.

Κατὰ τρόπον κυματιστὸν: *Ἡ Γιαννούλλα μὲ τὰ... πυκνὰ μαλλιά της τὰ τετραξάνθα ποῦ χύνονται ἀνεμιστὰ 'ς τοῖς πλάτες της.*

άνεμιστακας ὁ, Κρήτ. (Ἀποκόρ. Κίσ. Σφακ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. **ἀνεμιστής* < *ἀνεμίζω* (Ι) καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ακας.

Ι) Ἡ κάμπη οἴστρου τοῦ προβατείου (oestrus ovinus) τῆς τάξεως τῶν οἰστρίδων (oestridae) ἀναπτυσσομένη ἐντὸς τῆς ρινὸς τῶν βοσκημάτων, ἰδίᾳ τοῦ προβάτου, καὶ προκαλοῦσα σπασμωδικὰς κινήσεις τοῦ ζώου (ὄθεν τὸ ὄνομα) Κρήτ. (Σφακ. κ. ἀ.) ΙΙ) Παραφυὰς τοῦ κλήματος ἐκφυομένη μετὰ τὸ κλάδευμα Κρήτ. (Ἀποκόρ.) ΙΙΙ) Πηγὴ ἀναβλύζουσα μόνον τὸν χειμῶνα ἐκ τῶν βροχῶν Κρήτ. (Κίσ.) Συνών. *ἀνοβάλλουσα 1 γ.* [**]

άνεμιστήρας ὁ, λόγ. κοιν.

Ἐκ τοῦ λογ. οὐσ. *ἀνεμιστήρ* < *ἀνεμίζω* (Ι).

Μηχάνημα ἠλεκτροκίνητον, διὰ τοῦ ὁποίου προκαλουμένου ρεύματος ἀέρος δροσιζεται ἢ καθαρίζεται ὁ εἰς κλειστὸν χώρον περιεχόμενος ἀήρ. Συνών. *ἀεριστήρας 2.*

άνεμιστήρι τό, Πάρ. — Λεξ. Γαζ. (λ. *ριπίδιον*) Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ. *ἀνεμιστήρ* Α.Ρουμελ.(Φιλιππούπ.) *ἀνιμιστήρι* Λυκ. (Λιβύσσ.) *ἀνιμιστήρ* Μακεδ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνεμίζω* (Ι).

Ὅργανον διὰ τοῦ ὁποίου προκαλοῦμεν ρεῦμα ἀέρος, ριπίδιον ἐνθ' ἀν.: *Φρασὺ τῇ φοντῇ μὲ τ' ἀνιμιστήρι* Λιβύσσ. Συνών. *ἀεριστήρι, ἀερίστρα, μνιγιάστηρι, ξεμνιγιάστηρι, ριπίδι, φνσερό.*

άνεμιστής ὁ, (Ι) Κύπρ. *ἀνιμ'στής* Στερελλ. (Ἀκαρν.) *ἄνεμιστής* Κύπρ. *ἀνεμιστῆρας* Κέρκ. Παξ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνεμίζω* (Ι). Τὸ *ἀνεμιστῆρας* ἐκ τοῦ θηλ. **ἀνεμιστρα*. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. *κλέφτρα* - *κλέφτρης* κτλ.

1) Ὁ χωρίζων τὸν καρπὸν τῶν σιτηρῶν ἀπὸ τὰ ἄχυρα διὰ τοῦ λίχνισμάτος, λίχνιστῆς Κύπρ. Στερελλ. (Ἀκαρν.)

2) Ὁ σκορπίζων τὴν περιουσίαν του, σπάταλος, ἄσωτος Κέρκ. Παξ.

***άνεμιστής** ὁ, (ΙΙ) Θηλ. *ἀνεμιστρα* Κῶς

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνεμίζω* (ΙΙ).

Θηλ. γυνὴ ἐκτυλίσσουσα τὸ νῆμα ἐκ τῆς ἀνέμης.

άνεμιστός ἐπίθ. Κύπρ. — Λεξ. Βλαστ. 329

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνεμίζω* (Ι).

1) Ὁ κινούμενος ὥσει ὑπὸ ριπῆς ἀνέμου, ὁ κυματίζων Λεξ. Βλαστ. ἐνθ' ἀν.: *Φουφονλόβρακα τσακιστὴ κι ἀνεμιστῇ.* 2) Οὐσ., ὁ χρόνος καθ' ὃν ἀλωνίζουσιν καὶ λιχνίζουσιν τὰ σιτηρά, ἦτοι ὁ Ἰούλιος καὶ ὁ Αὐγουστος Κύπρ.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀνιμ'σὶός* καὶ ὡς τοπων. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

